

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1082/2022
10.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милева Вуковић, адвокат из ..., против туженог „Аутопревоз“ АД Чачак, чији је пуномоћник Љубица Мићовић, адвокат из ..., ради исплате и накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2108/17 од 09.01.2018. године, у седници већа одржаној 10.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2108/17 од 09.01.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П1 274/16 од 26.04.2017. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име разлике између припадајуће и исплаћене зараде за период од јануара 2009. године до октобра 2009. године појединачне месечне износе, са законском затезном каматом, ближе наведено тим ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име разлике између припадајућих и исплаћених накнада трошкова за службена путовања у земљи у периоду од децембра 2008. године до децембра 2011. године исплати износ од 34.864,43 динара, са законском затезном каматом, ближе наведено тим ставом изреке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име разлике припадајућих и исплаћених накнада трошкова за службена путовања у иностранству у периоду од јануара 2009. године до јула 2011. године исплати износ од 5.608,35 евра, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, ближе наведено тим ставом изреке. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 397.360,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2108/17 од 09.01.2018. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда у ставу трећем изреке. Првостепена пресуда је укинута у ставовима другом и четвртном изреке и у том делу предмет враћен на поновно суђење.

Против пресуде донете у другом степену, правноснажног дела, тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене

материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 395. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Решењем Р4 2/21 од 02.02.2022. године, Апелациони суд у Крагујевцу није предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији туженог, применом члана 395. ЗПП.

Према члану 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09 - ЗПП) који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене одлуке која се не би могла побијати ревизијом по члану 394. овог закона, кад је по оцени Апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

Из ове одредбе произлази да Врховни касациони суд одлучује о изузетној ревизији само под условом да такво одлучивање предложи апелациони суд, након оцене допуштености ове ревизије из неког од наведених разлога. У конкретном случају, надлежни апелациони суд није предложио одлучивање о ревизији туженог, због чега ревизија није дозвољена у смислу члана 395. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате и накнаде поднета је 04.01.2012. године, а правноснажна пресуда донета је 09.01.2018. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 5.608,35 евра.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија туженог недозвољена, применом одредбе члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић